

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci
žalobce: **T. S.**, narozen „X“,
státní příslušnost Mongolsko,
toho času Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234,
739 51 Vyšní Lhoty,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 6. 2020, č. j. KRPU-104737-21ČJ-2020-040022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2020, č. j. KRPU-104737-21ČJ-2020-040022, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajišťuje za účelem správního vyhoštění a dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena doba zajištění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody žalobce, které nastalo dne 24. 6. 2019 v 13:00 hodin.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že jeho zajištění je nezákonné, neboť žalovaný nedostatečně posoudil možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování. Dále namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v důsledku čehož nesprávně posoudil přiměřenost dopadů rozhodnutí o zajištění. Proto považuje žalobce žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
3. Žalobce uvedl, že pobývá na území České republiky od roku 2011, kdy přicestoval se svými rodiči. Pobýval zde legálně do 3. 3. 2017. V roce 2019 ztratil svůj cestovní pas. V roce 2019 vycestoval do Švýcarska, kde byl kontrolován a policií mu bylo sděleno „*aby se vrátil, odkud přišel*“. Žalobce trval na tom, že nevěděl, že mu byl uložen zákaz pobytu na území všech států schengenského prostoru. Na území České republiky pobýval se svou družkou, se kterou čeká potomka. Trval na tom, že se svou rodinou v Mongolsku není v kontaktu. Žalobce namítal, že žalovaný výše uvedené skutečnosti nijak nezohlednil při hodnocení možnosti využití zvláštních opatření a soustředil na minulost žalobce týkající se nelegálního pobytu a zaměstnání, aniž by jakkoli zohlednil současnou rodinnou situaci žalobce. Žalobce zdůraznil, že jeho primárním zájmem je být společně se svojí těhotnou přítelkyní. Žalobce uvedl, že by u ní bydlel a že v jeho případě bylo možné využít institut dle § 47 odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“) s tím, že by se žalobce pravidelně hlásil na Ministerstvu vnitra. Dle žalobce zdůvodnění, proč nebyl využit tento institut, v žalobou napadeném rozhodnutí zcela chybí.
4. Žalobce s poukazem na jeho těhotnou přítelkyni namítal, že žalovaný opomenul přihlédnout k dopadům, které má zajištění na jeho soukromý a rodinný život. Považoval za nepřiměřené, že z důvodu zajištění nebude moci být u porodu a se svou družkou v období těsně před a po porodu. Tento zásah do rodinného života považuje za velmi intenzivní. Dle žalobce žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí úvahy v tomto směru nerozvádí a neuvádí ani na základě čeho by bylo možné konstatovat, že veřejný zájem zde převyšuje žalobcova základní práva.
5. K přiměřenosti dopadů žalobou napadeného rozhodnutí do života žalobce, žalobce s poukazem na ustanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců konstatoval, že žalovaný zohlednil délku jeho pobytu na území České republiky, ovšem dostatečně nezohlednil skutečnost, že na území přicestoval již v roce 2011 a prvních šest let zde pobýval legálně. Žalovaný rovněž dostatečně nezohlednil, že družka žalobce je na mateřské dovolené a v brzké době jí čeká porod. S ohledem na délku zajištění se bude na území nacházet i jeho potomek a zajištění žalobce tak bude představovat i zásah do práv žalobcova dítěte. Žalovaný rovněž nezohlednil, že žalobce v Mongolsku kromě babičky není s nikým v kontaktu. Žalobce trvá, že žalovaný tedy ve vztahu k přiměřenosti rozhodnutí o zajištění nezohlednil rozhodné skutečnosti ve prospěch žalobce a své úvahy neopřel o dostatečně zjištěný skutkový stav.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce je veden v schengenském informačním systému od 14. 6. 2019 do 13. 6. 2022 jako nežádoucí osoba, které je zakázán vstup a pobyt v schengenském prostoru, kdy zadávající zemí je Švýcarská konfederace. Tuto skutečnost dle žalobce žalovaný nijak nezpochybňuje.
7. Žalovaný trval na tom, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývají důvody, pro které nemohlo být v případě žalobce užito mírnějších opatření. Posouzení možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b zákona o pobytu cizinců je odůvodněno zejména na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný poznamenal, že odůvodnění nevyužití institutů dle zákona o azylu v žalobou napadeném rozhodnutí nemůže být obsaženo, neboť tento zákon se v daném případě vůbec neaplikoval. Žalovaný trval na tom, že zohlednil všechny podmínky dle § 174a zákona o pobytu cizinců a posuzoval přiměřenost dopadů rozhodnutí do života žalobce úměrně k časové tísní, ve které muselo být žalobou napadené rozhodnutí vydáno.
8. Žalovaný popsal pobytovou historii žalobce a zdůraznil, že od roku 2017, kdy mu byl uložen výjezdní příkaz, pobýval na území České republiky nelegálně, aniž by podnikl nějaké kroky k legalizaci svého pobytu. Žalobce byl zadržen ve Švýcarsku a byl mu udělen zákaz pobytu. Zadržen byl na území České republiky, kdy se vydával za jinou osobu, předložil doklady cizí osoby jako doklady vlastní a snažil za tuto cizí osobu složit jazykovou zkoušku, aby tato cizí osoba mohla získat pobyt na území České republiky. I z těchto důvodů dospěl žalovaný k závěru, že žalobce není důvěryhodnou osobou, která hodlá respektovat zákony a rozhodnutí příslušných orgánů. Proto přistoupil žalovaný k zajištění žalobce.
9. K přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života žalobce žalovaný uvádí, že žalobce se svou přítelkyní seznámil až v době svého nelegálního pobytu. Sám žalobce přiznal, že jeho družka o této skutečnosti věděla a byla s ní srozuměna. Žalobce a jeho družka se dle žalovaného tak sami rozhodli, že budou žít a přivedou dítě do situace, kdy žalobce nemá oprávnění k pobytu a má vyslovený zákaz pobytu v schengenském prostoru. Žalovaný dále podotkl, že družka žalobce je státní příslušnicí Mongolska a je tak možné, aby, až jí to okolnosti dovolí, následovala svého přítele do Mongolska. Sám žalobce dle žalovaného konstatoval, že na území České republiky nemá žádné sociální ani kulturní vazby kromě své přítelkyně, se kterou se seznámil v době nelegálního pobytu. Žalovaný zdůraznil, že Mongolsko je na seznamu bezpečných zemí a žalobce neuvedl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly, že by nemohl vycestovat do své vlasti. Sám žalobce svůj návrat do Mongolska nevylučuje.
10. Žalovaný uvedl, že sám žalovaný vyjadřoval vůli i přes vyslovený zákaz pobytu s poukazem na těhotenství své družky zůstat na území České republiky. Na základě všech výše uvedených skutečností dospěl žalovaný dle svého názoru oprávněn k závěru, že by žalobce nerespektoval rozhodnutí o vyhoštění vydané Švýcarskou konfederací, nadále se skrýval a nerespektoval zákony.
11. Pro úplnost žalovaný poznamenal, že žalobce podal dne 29. 6. 2020 žádost o mezinárodní ochranu a dne 7. 7. 2020 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění žalobce dle zákona o azylu. Tímto dnem bylo ukončeno zajištění žalobce dle žalobou napadeného rozhodnutí. I v tomto kroku spatřuje žalovaný snahu žalobce vyhnout se nutnosti respektovat uložené vyhoštění a využít všech dostupných prostředků k setrvání v Evropské unii a vyhnoutí se vyhoštění do země původu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a s ustanovením § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nenavrhoval ve lhůtě 5 dnů od podání žaloby konání soudního jednání k projednání věci.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
14. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce se dostavil k vykonání jazykové zkoušky z českého jazyka a při registraci předložil platný mongolský cestovní pas a české povolení k pobytu na jméno B. O. Porovnáním vnějších znaků obličeje bylo zjištěno, že se nejedná o totožnou osobu a proto byl žalobce zajištěn policií. Po zajištění žalobce uvedl policii svou pravou totožnost. Lustrací v evidencích Policie ČR bylo zjištěno, že žalobce pobýval na území České republiky od 23. 1. 2011 do 3. 3. 2017 oprávněně, ale ke dni 3. 3. 2017 mu byl ukončen pobyt na území České republiky, a že je veden v schengenském informačním systému jako nežádoucí osoba, které je od 14. 6. 2019 do 13. 6. 2022 zakázán vstup do schengenského prostoru. Záznam do schengenského informačního systému byl proveden Švýcarskou konfederací.
15. V rámci podání vysvětlení dne 24. 6. 2020 žalobce uvedl, že bydlí u své mongolské přítelkyně v Kutné Hoře. Jeho přítelkyně má na území České republiky dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání a je s žalobcem těhotná. Žalobce uvedl, že svou totožnost nemůže prokázat, neboť svůj cestovní pas, jehož platnost uplynula někdy v roce 2019, ztratil. Se svou přítelkyní se seznámil na počátku roku 2019, tedy v době, kdy již na území České republiky pobýval neoprávněně. Jeho přítelkyně o neoprávněnosti jeho pobytu ví. Na jazykové zkoušce se vydával za jinou osobu, neboť chtěl pomoci příteli složit zkoušku z českého jazyka za účelem získání povolení k trvalému pobytu. Žalobce trval na tom, že nevěděl, že mu byl zakázán vstup do schengenského prostoru a tvrdil, že se domníval, že vyhoštěn byl pouze ze Švýcarska. Žalobce uvedl, že na území České republiky nemá žádné blízké osoby kromě přítelkyně. V Mongolsku komunikuje se svou babičkou. Dále konstatoval, že se má v Mongolsku kam vrátit, mohl by bydlet u své babičky nebo by mohl kontaktovat své rodiče. V zemi původu mu nic nehrozí.
16. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Otázkou možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování se žalovaný zabýval na stranách 4 a 5 žalobou napadeného rozhodnutí, kdy se zabýval rozhodnými skutkovými okolnostmi případu a osobními poměry a přístupem žalobce k dodržování právních předpisů a správních rozhodnutí. Z argumentace předložené žalovaným v žalobou napadeném rozhodnutí dle soudu jednoznačně vyplývají podklady, ze kterých při posouzení dané skutečnosti vycházel, použité právní předpisy i úvahy a závěry Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaného. V tomto směru tedy považuje soud žalobou napadené rozhodnutí za přezkoumatelné.

17. Otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí o zajištění do soukromého a rodinného života žalobce se zabýval žalovaný na stranách 6 a 7 žalobou napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění vyplývá, že se žalovaný zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi a vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu. Ani v tomto směru soud tedy neshledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
18. K námitce žalobce, že nebyl v jeho případě využit institut zakotvený v § 47 odst. 1 písm. b) zákona o azylu musí soud zdůraznit, že žalobce byl zajištěn v režimu zákona o pobytu cizinců a nebylo tedy možné aplikovat na jeho poměry právní úpravu zakotvenou v zákonu o azylu.
19. Zvláštní opatření za účelem vycestování jsou v zákoně o pobytu cizinců zakotveny v ustanovení § 123b. Dle odst. 1 tohoto ustanovení zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území je
  - a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,
  - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),
  - c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo
  - d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.
20. V odst. 4 uvedeného ustanovení je uvedeno, že při rozhodování o uložení zvláštního opatření policie zkoumá, zda jeho uložení neohrozí výkon správního vyhoštění, a přihlíží k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
21. V ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je mimo jiné uvedeno, že policie je oprávněna zajistit za účelem správního vyhoštění cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo rozhodnuto, nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.
22. V daném případě z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce byl evidován v informačním systému smluvních států jako osoba nežádoucí na dobu od 14. 6. 2019 do 13. 6. 2022. Tato podmínka zajištění tedy byla nepochybně naplněna. Zbývá tedy k posouzení, zda bylo řádně žalovaným zjištěno, že nepostačovalo uložení některého ze zvláštních opatření za účelem vycestování.
23. Jak již bylo výše uvedeno žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval otázkou, zda by v případě žalobce postačovalo uložení opatření za účelem vycestování, a to ve vztahu ke všem zvláštním opatřením. Při posuzování této otázky musí správní orgán vždy hodnotit, zda uložení zvláštního opatření za účelem vycestování je dostatečným Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prostředkem k zajištění řádného průběhu řízení o vyhoštění cizince, či zda hrozí nebezpečí, že by cizinec mohl mařit řízení o správním vyhoštění případně ztěžovat samotný výkon vyhoštění. Při tomto hodnocení vychází správní orgány z pobytové minulosti cizince a hodnotí jeho přístup k právnímu řádu České republiky, jeho minulému chování a důvěryhodnost cizince. Při posouzení této otázky se tedy nehodnotí zázemí cizince v jeho zemi původu. Správní orgány tedy dle soudu nepochybily, pokud při posouzení otázky, zda postačuje uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, neposuzovaly skutečnost, že žalobce se svou rodinou v Mongolsku není v kontaktu. K poukazu žalobce na skutečnost, že se svou družkou čeká potomka, musí soud konstatovat, že tato skutečnost by mohla mít určitý vliv na posouzení okolnosti, zda cizinec bude ochoten spolupracovat při realizaci správního vyhoštění, ovšem dle soudu by spíše svědčila pro závěr, že cizinec nebude mít zájem území České republiky opustit a bude mařit výkon správního vyhoštění. S ohledem na uvedený závěr nepovažuje soud skutečnost, že ve vztahu k dostatečnosti zvláštních opatření žalovaný tuto okolnost neposuzoval, za vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

24. K námitce, že žalovaný nepřihlédl k dopadům, které má zajištění na soukromý a rodinný život žalobce, zejména ve vztahu k těhotné přítelkyni, soud konstatuje, že touto otázkou se žalovaný, jak již bylo výše uvedeno, výslovně v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval na stranách 6 a 7 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný výslovně uvedl: *„Správní orgán zejména zohlednil povahu a pevnost rodinných vztahů účastníka řízení navázaných na území České republiky na základě následujících skutečností. Sám účastník řízení ve své výpovědi dne 24. 6. 2020 uvedl, že se na území České republiky zdržuje pouze jeho přítelkyně, se kterou čeká dítě. Vztah s touto přítelkyní ovšem započal účastník řízení v době, kdy již pobýval na území České republiky neoprávněně a musel tedy počítat s případným vyhoštěním souvisejícím s jeho neoprávněným pobytem i s tím, že tento svazek nebude trvalého charakteru. Jeho přítelkyně o neoprávněném pobytu účastníka řízení na území České republiky i jeho vyhoštění, které mu vydala Švýcarská konfederace, věděla a proto i ona musela počítat s tím, že může být její přítel účastník řízení vyhoštěn z území členských států Evropské unie.“* Dále žalovaný zhodnotil skutečnost, že žalobce žádné další vazby na území České republiky či její obyvatele nemá a v zemi původu je jeho rodina včetně babičky, se kterou udržuje kontakt. Na základě uvedených úvah žalovaný dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí určitý zásah do soukromého a rodinného života žalobce znamenat bude, ale nebude se jednat o zásah nepřiměřený. Se závěry žalovaného se soud plně ztotožňuje a neshledal žádný důvod se od nich odchýlit.
25. K námitce, že žalovaný nezohlednil při posouzení přiměřenosti žalobou napadeného rozhodnutí, že žalobce na území České republiky pobýval od roku 2011 legálně, soud konstatuje, že v části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný zabýval přiměřeností rozhodnutí je na straně 6 v 5. odstavci výslovně uvedeno: *„Účastník řízení na území České republiky tedy i v schengenském prostoru, jehož je Česká republika součástí pobývá od 23. 11. 2011 do 3. 3. 207 (správně má být 2017 – pozn. soudu) oprávněně.“* Z toho jednoznačně vyplývá, že délku legálního pobytu žalobce na území České republiky žalovaný při svém hodnocení přiměřenosti rozhodnutí hodnotil.
26. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že námitky žalobce byly zcela nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba v rozsahu uplatněných žalobních bodů není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 23. července 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)